

Omhoog het grijze hoofd zoo lang ter neer gebogen,
 Rep thans met dubbele vlijt de lang geboeide hand:
 Voel jonge kracht, toon moed, maak elk verwijt tot logen,
 En word op nieuw de kroon van 't schoone Gelderland!
 19 Mei 1873.

NA EEN BEZOEK TE DOESBURG

16 Juli 1883.

(Aan Mevrouw C. geb. v. D.)

Onvergankelijk is enkel 't verganklijke!
 Luttele jaren verstrijken en
 Weggevaagd is een geslacht:
 Zijne gedachtenis zelfs
 Zinkt in het graf.

Rampzalig de man die, de vlucht van de tijden
 Niet achtend, de plaats van zijn vroegere woning bezoekt.

Enkel wurende schimmen meent hij
 Langs de bekende straten te aanschouwen:
 In haar ziet hij op nieuw het weê en het wel,
 Dat hij voor jaren daar smaakte
 Met hen die er leefden, als hij,
 En liefden en lachten — en leden.

Hier zat de vrouw, die
 't Eerste dochtertje hem schonk,
 Dat ook reeds rust in de groeve,
 Geveld door de vreeslijke kwaal,
 Die hem heur moeder ontrukte.

Daar woonde eens de vriend,
 Wiens prettige lach hem nog heugt,
 Als in zijn vriendelijke woning —
 Dicht bij het kerkhof —
 Hij zijne vrienden ontving.